

דרך ההרפתקות

תגליות המרעישות

ועידת-פאריס. ובכל מקום שאליו הגעתי מצאתי זנב קטן של טכס חתימת הסכס" ורסאי, באותו אולס-מראות נודע..."

בארצות-הברית גילה לוסין את ארכיון הצבא האמריקאי. הוא שהה שם בחברת אנשי רשת-הטלוויזיה העצמאית הבריטית תמזה, שליקטו חומר לתוכנית שנושאה "פלסטין". על לוסין היה להיזהר, כדי שאנשי-הצוות, שעשה את עולם במילחמה, לא ישיגו את החומר שהוא היה בעיקבו תיו. אחרי מאמץ רב איתר שלושה סירטי ראינוע. אורך כל אחד מהם: כ-20 דקות.

באחד מאותם סרטים, "מצאתי תמונה נהדרת של המישלחת. פייצל עם לורנס, עם נורי סעיך (שהיה מאוחר יותר ראש-מש" לת עיראק) ועם איזה שפיון צרפתי, בתור קצין-קישור. לא מצאתי בסרט הזה שום דבר מווייזמן — אבל מצאתי שם את כל הגיבורים. מצאתי שם את התצלומים הכי

ללים

לורנס איש-ערב, היה האמיר פייצל, בנו של דאללה. הוא נראה בתמונה ליד הגנרל אלנבי. זנאי שיעזרו לו בהקמת הממלכה הערבית.

התגלית הגדולה

הונצחה כניסתו של האמיר פייצל לדמשק, אחרי שערך זו היתה מציאת הסרט הצרפתי הנשכח, שבו

נכבשה בידי כוחותיו של אלנבי שעלו מארץ-ישראל, ובידי הכוחות הערביים שעלו בדרך המידבר מחג'אז. בפיקודו של פייצל. גילוי הסרט הזה היה אחד ההישגים המרשימים ביותר של הצוות.

המיפגש ההיסטורי
פגישתו של חיים וייזמן (משמאל) עם האמיר פייצל, ליד עקבה, שנערך על-פי יוזמתו של לורנס איש-ערב. בעיקבות מיפגש זה נחתם, מאוחר יותר, הסכם וייזמן-פייצל.

טובים של בלפור. שלא לדבר על לוידי ג'ורג' — קטעים המרכיבים לנו חלק נכבד מן הסרט הזה."
על המשך המירדף הזהיר עם אנשי הר טלוויזיה הבריטית מספר לוסין: "נפגשתי עם אנשי תמזה למטה, וכמו אידיוט אני אומר, איזה יום גדול, מצאתי את פיי צל! מיד שתקתי, וכולי חיל ורעדה, היה לי מול שהם מין תערובת של טמבר לים ורציניים. הם היו אומנם רציניים, אבל המול היה בכך שהבוס יושב בלונדון, והוא שולח איזה בחורצ'יק לארצות-הברית, אחד שלא היה מסוגל להגיע ל- פייצל בכל הארכיון הזה. וזה למה? כי הבחורצ'יק לא ידע כל-כך טוב היסטוריה, בעוד שאני חיפשתי את כל הגיבורים של ועידת-השלום. את קלמנטו, לוידי-ג'ורג' ווייזמן. לא חשבתי שפייצל יהיה שם. אבל פייצל היה טיפוס כל-כך אכזוטי, עד שצילמו אותו כנראה כל הזמן. מה לא צילמו שם! צילמו הודים. הסרט נראה כמו איזה מין קרניבל של נציגי-עמים ססגוניים. פאריס נראתה בסרט הזה כמו היתה קרניבל בינלאומי של שותרי הגדרה-עצמית."

האיש שהפגיש את

וייזמן עם פייצל

מתוך כל התעודות ההיסטוריות לא התר ברר מי הפגיש את האמיר פייצל עם חיים וייזמן. בדרך של מיקרה נפתרה חידה זו בפגישה שהיתה לנעמי קפלנסקי, עורכת זרופנות של עמוד האש. שנפגשה עם אליהו אלישר. אלישר סיפר לקפלנסקי כלאחר יד על מסית מנשה המתגורר ב- פאריס, ולדבריו היה זה האיש שתיווך בין וייזמן לפייצל ושהפגיש אותם. מסייה מנשה היה, כמסתבר, גם ציוני וגם מיוחד עם חברתו של פייצל.
סיפורו של אליהו אלישר הקפיץ את ליבם של עורכי עמוד האש. הוא היה מעורפל, ומתוכו ניתן היה להבין שאותו מסייה מנשה הוא האחראי למיפגש בין שני המנהיגים, שנערך בעקבה. הם הבינו מתוך הסיפור שמסייה מנשה הוליד את וייזמן במכוניתו לאותו מיפגש אפוף-מיסתוריות. אלישר גם ציין באוזני נעמי קפלנסקי שלפי מיטב ידיעתו מסייה מנשה חי בפאריס. המחשבה שניתן להביא עד-ראייה בלעדית למיפגש היסטורי זה היה בה פיתוי שאין לעמוד בפניו.
נעמי קפלנסקי ניסתה, במאמצים רבים, לאתר את הכתובת והטלפון של מסייה מנשה בפאריס. היא ביקשה משליח רשות (המשך בעמוד 38)

לורנס האגדתי
אחת התמונות שבהן נראה האיש הידוע בשם "ט"י אי" לורנס, או בכינוי "לורנס איש-ערב". שומד (שני מימין) ליד האמיר פייצל. משמאל: נורי סעידי, איש-אמונו של פייצל.

* כיום נשיא המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.